

er rettet paa dem, forekommer det mig naturligt at nævne Tingen ved sit rette Navn. Jeg foreslaar derfor at indsætte Ordet Bølle i Loven og definere det Begreb, der ligger deri. Jeg har forsøgt at definere det ved Ændringsforslaget under Nr. 1, 2 og 3, og jeg er gaaet ud fra de Betegnelser, som selve Ministeren og de ærede Forslagstillere have anvendt, uagtet jeg indrømmer, at det forekommer mig ikke, at denne Betegnelse er fuldt fyldestgørende. Jeg vil saaledes sige, at ihvorvel jeg nok antager, at Voldtægt vil komme ind under Betegnelsen Vold, kunde jeg dog have ønsket, at det var udtrykkelig nævnt. Paa den anden Side ved jeg ikke, om det virkelig kan siges med Rette, at kønslig Omgang med Pigebørn under 12 Aar retteligen kan komme ind under den Karakteristik, Lovforslaget har. Det vil ogsaa være af Betydning, at Navnet Bølle hæftes paa de Folk, der gøre sig skyldige i Lovovertrædelser af den Art, der her er nævnt, og som kan være Genstand for Legemsstraf.

Naar den ærede sidste Taler (Krabbe) ivrede saa stærkt mod Anvendelse af Legemsstraf, forekommer det mig, at hans Argumenter ikke ere fuldt ud tilfredsstillende. Han anførte, at man i Militæretaten forlængst har afskaffet Legemsstraf. Ja, men fordi man har afskaffet Legemsstraf for Folkets Sønner, som tjene i lovligt Kald, er der dog ingen Grund til at afskaffe den for dem, der selv sætte sig uden for de lovlige Forhold. At man afskaffer Prygl for Landets Soldater og Søfolk, er ingen Grund til at afskaffe dem for Bøller. Man siger, at tidligere pryglede man løs, men det hjalp ikke. Ja, det er rigtigt. Det er ikke mere end hundrede Aar siden, at hver By havde sin Galge uden for Byens Volde eller Porte, og der hængte man for et godt Ord enhver Stodder, man fik fat paa, der havde begaaet Tyveri eller slikt. Det hjalp ikke meget. Men for Resten vil jeg sige, at samtidig med, at man har afskaffet den overdrevne Brug af Galge over for mindre Forseelser, bestaar dog i alle Stater, og saa i vor, Dødsstraffen som lovligt Straffemiddel, saa fordi man har afskaffet Prygl i Armeen og Skolen, kan man gerne vedligeholde Legemsstraf for de Folk, der selv sætte sig fuldstændig uden for Samfundet.

Jeg agter at stemme for Lovforslaget i dets Grundprincip, selv om mine Ændringer ikke skulde blive optagne, og det bl. a. fordi der kun er Tale om et For-

søg, og i de 6 Aar kunne Bøllerne jo lade være at være Bøller. Og dernæst giver det en Beroligelse for hele den Del af Befolkningen, som nu føler sig ængstelig til Mode — ikke alene i de store Byer, i København, men rundt omkring paa Landet — ved de voldelige Overfald, der ske. Vi have den Pligt, for saa vidt vi kunne, at bringe nogen Beroligelse i Befolkningen, og den største Del af Befolkningen — jeg taler ikke om Jurister, for dem regner jeg ikke saadan for almindelige Mennesker — men alle vi andre, som leve omkring i Landet, vi trænge til Beroligelse, til at Lovgivningsmagten og Regeringen alvorligt overveje, om der ikke kan gøres noget for at sætte en Stopper for disse uheldige Forhold. Det kan gerne være, at de Herre have Ret i, at det ikke vil hjælpe det allermindeste. Men Herre Gud, de 6 Aar ere jo ingen Evighed. Saa faa vi at se, og har det saa vist sig, at det ikke hjælper, eller at det maaske endogsaa, som man siger, bliver værre, nu vel, saa forny vi ikke Loven, den skal jo kun gælde i 6 Aar. — Et Ændringsforslag, som jeg har stillet under Nr. 5, slutter sig til Tanken i det fjerde Stykke i § 2. Der udtales i § 2, at naar en Forbrydelse er begaaet i Beruselse, skal Beruselsen ikke være Grund til at udelukke Revselse, „naar Gerningsmanden ikke helt har manglet den til Straf fornødne Tilregnelighed“. Jeg foreslaar, at man dog tilføjer: „eller naar han tidligere har begaaet Vold i beruset Tilstand“. Thi er det en Skik, han har, at begaa Vold, saa snart han faar sig et glad Bæger, saa forekommer det mig, at der ikke er nogen Anledning til, at han af den Grund skal undgaa Straf.

Til § 8 har jeg stillet det Ændringsforslag, at naar en Mand er idømt Tvangsarbejde, skal han arbejde denne Straf af. Nu om Stunder indrømmer man jo Folk Bøder og lader dem sone dem af med Vand og Brød, men det bryde de Folk sig ikke om. Jeg synes, at det vilde være naturligt at bibeholde Bødestrafpen, men lade Bøderne afarbejde i Tvangsarbejdsanstalten, og jeg foreslaar derfor, at enhver Straf ansættes til en vis Pengesum, og at denne Sum arbejdes af i Tvangsarbejdsanstalten, tilligemed det, det koster den ærede Bølle at opholde sig i Anstalten. Jeg foreslaar, at enhver Straffedag, han bliver idømt, ansættes til 1 Kr. — et Aars Strafarbejde altsaa til 365 Kr. — og desuden kan hans Logis, Underhold og Opvartning og øvrige Tilsyn formodentlig ansættes til en 80 Øre om Dagen. Det